

TARYBINIS Rokiškis

LKP(b) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. k-to Organas
Nr. 86 (695) | 1949 m. liepos 26 d. | Kaina 20 kp.

Kolūkio gyvulininkystės apžiūra

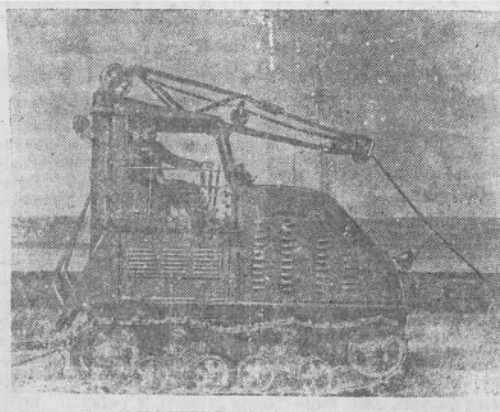
Siekiant sėkmingai įgyvendinti trimečio planą kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.), kurį paskelbė TSR Sąjungos Ministrų Taryba ir VKP(b) Centro Komitetas, lygiagrečiai su kitais uždaviniais taipogi būtina perduoti gyvulininkystei — pirmųjų darbo patyrimų kitiems šios srities dirbantiems.

„Tarybinis Rokiškis“ redakcija šiomis dienomis Penmėnėlio valsčiaus „Lenino keliu“ kolūkyje organizavo visų valsčiaus kolūkių — gyvulininkų susitikimą, turint tikslą, kad „Lenino keliu“ kolūkie, kuriame randasi aukšto prekiningumo stamblių ragučių, kiaulių ir kt. gyvulių fermos, gyvulininkai pasidalintų su savo bendre darbo draugais patyrimu, pamatytų jų pažangius darbo metodus, kas galėtų žymiai prisidėti prie gyvulininkystės išvystymo, jos produktyvumo pakėlimo valsčiaus kolektyviniuose ūkiuose.

„Penmėnėlio“, „Aukštinės varpos“, „Jaunosios Gvardijos“ ir kitų valsčiaus kolūkių valstiečiai, virš 200 žmonių, atvykę į „Lenino keliu“ kolūki, čia turėjo puikią progą dar kartą ryškiai pajusti, kad tik kolektyviniam ūkyje galima plačiai išvystyti ir pakelti į aukštą lygį visas žemės ūkio šakas, tame tarpe ir gyvulininkystę, kas šiuo metu ir yra vienas pačių svarbiausių uždavinių. Didelės gyvulių fermos „Lenino keliu“ kolūkyje (šiuo metu jame randasi 45 vienetai stambiųjų ragučių drauge su prieaugliu, 26 avys ir 34 oriukai, 8 mėninių kiaulės, nemaža prieauglio, 14 bekonių ir kulkis, o taip pat 66 arkliai, iš kurių 53 yra darbiniai), puikus gyvulių kūno stovis atvykusiems čia kolūkiečiams ne tik sukėlė pasigerėjimo jausmą, bet, kas svarbiausia, juos privertė plačiai pasidomėti, kaip visose yra pasiekama. Ir, reikia pasakyti, šeiminingai svečiams nuodugniai paaiškina, kaip jie kovoją už gyvulininkystės produkciją, už fermų plėtimąsi. Geriausiai „Lenino keliu“ gyvulininkai — pirmūnai, kurie savo darbe sąskaitoje turi jau gana nemažą darbadienių skaičių, būtent — melžėja bei šerikė Masičenė, arkininkas Čaplinskas, kerdžius Pekšys, laikinai einąs gyvulių fermos vadėjo pareigas drg. Stankūnas negalėjo žadėti tam, kad duotų išsamius atsakymus į svečių klausimus, o taip pat ir jiems pateikė eilę klausimų, kad savo darbe įsijautų dar geresnių metodų. Melžėja drg. Masičenė plačiai kalbėjo apie karvių melžimo būdą, jų priežiūrą, valymą, šėrimą, tešmens priežiūrą ir jo masažą. Klaukintakė drg. Zaveckienė atkreipė dėmesį į motininių kiaulių ir jų prieauglių užlaikymą, šėrimo duoklę, laiką ir t. t. Arkininkas drg. Čaplinskas taip pat pasidalino savo darbo patyrimu.

Tuo pačiu buvo atkreiptas reikiamas dėmesys ir į pašarų bazės sudarymą — tvirtą laidą toliau sėkmingai vystyti gyvulininkystei. Apart stambiųjų pašarų paruošimo, čia kuvo kai kuriems kolūkiečiams patekta staigmena — pasigaminimas rauginto pašaro, kurie šiuo metu „Lenino keliu“ kolūkiečiai jau turi paruošę dvi tonas. Jau vien užsiminus apie raugintą pašarą išliko eilė kolūkiečių klausimai dėl jo naudojimo ir naudos keliant gyvulių produkciją.

Bendrai, nėra jokios abejonės ir galima drąsiai tvirtinti, kad kolūkiečių pasidomėjimas darbe patyrimu gyvulininkystės srityje atneš, o tuo labiau stebėti atneš gana daug naudos kovoje už gyvulininkystės išvystymą kolūkiuose. Antra, šio svarbaus darbo bare labai dideli uždaviniai iškyla prieš apskrities žemės ūkio specialistus, o ypač zootechnikus, kurių pirmoji pareiga — visomis savo jėgomis ir žiniomis ateiti į paramą kolūkiams, padedant jiems sėkmingai susideroti su trimečio plano iškeltais reikalavimais. Kadangi šis Penmėnėlio valsčiaus kolūkių — gyvulininkų susitikimas buvo pirmasis apskrityje apibendrinantis ir pasidalinantis savo darbe patyrimu, tačiau kurie reikšmė ir nauda netenka abejoti, apskrities žemės ūkio specialistai privale organizuoti ir plačiai įvesti praktikoje tekius gyvulininkų susitikimus, o ypač juos organizuoti tuose kolūkiuose, kur randasi stambios gyvulių fermos ir kur kolūkiečiai — gyvulininkai tikrai jau turi sukaupti nemažą darbe patyrimą, kad iš jų galėtų pasimokyti kiti kolūkių valstiečiai. Tuo pačiu kolūkiečių tarpe bus padėtas ir zootechnikos propagandai vesti vienas tvirtų pamatų. Apskrities žemės ūkio specialistai turi išnaudoti visas galimybes ir sąlygas tam, kad tapytų pirmieilėmis pagalbininkais kolūkiams vykdanč trimečio planą visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti.

SVERDLOVSKO SRITIS. Šį pavasarį pradėjo veikti pirmoji srityje Baženovkio elektromišinų — traktorių stotis.

Mašinos gauna srovę iš elektros tiekimo aukšto volčio linijų. Traktorių pervedimas iš skystojo kuro į elektrinę energiją duoda didelį ekonominį efektą. Vienam ha dirvos įdirbimui sutalpoma 18—20 kg degalų, 70 proc. sumažinama tepalų išlaidos, sutalpoma darbo jėga. Elektrinis traktorius užtikrina aukštos kokybės dirvos įdirbimą.

Elektriniai traktoriai sėkmingai dirba kolūkių laukuose.

Nuotraukoje: elektrinis arimas Puškino vardo kolūkio I-joje brigadoje.

Foto A. Martynovo

TASS'o spaudos kiškė

NAUJI TSRS LIAUDIES ŪKIO LAIMĖJIMAI

Liepos 23 d. centriniuose laikraščiuose buvo paskelbtas centrinės statistikos valdybos prie TSRS Ministrų Tarybos pranešimas dėl valstybinio plano TSRS liaudies ūkui atkurti ir išvystyti įvykdymo rezultatus už 1949 m. II-įj ketvirtį. Tie rezultatai ryškiai liudija naują galimą mūsų didžiosios Tėvyneš liaudies ūkio pakilimą, naują tarybinės liaudies gyvenimo medžiaginio ir kultūrinio lygio pakilimą.

Mūsų šalies pramonė sėkmingai įvykdė padidintą pramonės bendrosios produkcijos išlaidime planą 101 proc. Viršum plano pagaminta žymus pramonės produkcijos kiekis.

Bendrai visos pramonės produkcija II-me ketvirtyje išaugo, palyginti su 1948 m. II-ju ketvirciu, 20 proc. 1949 m. birželio mėn. pramonės bendrosios produkcijos vidutinė paros gamyba viršijo vidutinį prieškarinį, 1940 m. lygį 41 proc.

Didelį mūsų šalies pasiekimą vystant žemės ūkį, Sėkmingai įvykdyta pavasario sėja. Viršytas vasarinių kultūrų sėjos planas. Preliminariais duomenimis, 1949 m. derliui skirtų pasėlių plotas šalyje padidėjo, palyginti su 1948 m., apie 6 milijonus ha.

Žemės ūkis gavo per vieną pusmetį traktorių ir sunkvežimių pusantro karto daugiau, negu per tą patį laikotarpį 1948 m., kombainų — 74 proc. daugiau, o savielių kompiunų — beveik 2 kartus daugiau, negu per 1948 m. I-įj pusmetį.

Ukrainoje, Kubanėje ir kituose Šiaurės Kaukazo rajonuose, neskatant nedaugelio išimčių, grūdinių kultūrų derlius yra geras. Šalies centriniuose ir vakariniuose rajonuose laukiami geresni derliaus, negu pernai. Pavolgio rajonuose, kur praėjusiais metais dėl sausros buvo žemas derlius, šiais metais gautas geras žiemkenčių derlius, o vasariniai pasėliai yra patenkintamose padėtyje. Urale, Sibire ir kituose rytiniuose bei šiauriniuose šalies rajonuose pasėlių būvis yra geras.

TSRS europinės dalies stepių ir miškų — stepių rajonų kolūkiai, tarybiniai ūkiai ir miško ūkiai sėkmingai vykdo stalininį planą gamtai pertvarkyti.

Žymius laimėjimus pasiekė kolūkiečiai ir tarybinių ūkių darbuotojai išvystant visuomeninę gyvulininkystę. Nuo 1948 m. liepos 1 d. ligi 1949 m. liepos 1 d. stambiųjų ragučių skaičius kolūkiuose padidėjo 20 proc., kiaulių skaičius — 79 proc., avių ir ožkų — 11 proc.

Šių metų II-me ketvirtyje, palyginti su praėjusiuoju metų tuo pačiu laikotarpiu, padidėjo geležinkelio, upių ir tūrų transporto parvežimai, įvykdyta žymiai didesnė kapitalinių darbų metinio plano dalis, negu praėjusiais metais.

Žymūs laimėjimai pasiekti II-me ketvirtyje ir vystant tarybinę prekybą. Valstybės ir kooperatinės prekybos mažmeninės prekybos apyvarta padidėjo (sugretinamomis kainomis) 19 proc., palyginti su praėjusių metų II-ju ketvirciu.

Palyginti su praėjusiais metais, kainos kooperatinėje ir kolektyvinių ūkių rinkoje žymiai sumažėjo, o perduotų žemės ūkio produktų kiekis padidėjo.

Nenukrypstamai auga darbininkų ir tarnautojų skaičius TSRS liaudies ūkyje. Palyginti su 1948 m. II-ju ketvirciu, jis padidėjo 1,6 milijone žmonių. Darbininkų darbe našumas pramonėje išaugo, palyginti su praėjusių metų II-ju ketvirciu, 15 proc.

II-me ketvirtyje baigė FGA mokyklias ir nuėjo dirbti pramonėje, statyboje ir transporte 111.000 kvalifikuotų darbininkų. Aukštąsias mokslo įstaigas, technikumus ir kitas vidurines specialias mokslo įstaigas baigė apie 300.000 specialistų.

Visose TSRS liaudies ūkio šakose toliau augo gamyba ir gerėjo kokybiniai darbe rodikliai.

TSRS liaudies ūkio laimėjimai pasiekti dėka darbininkų, kolūkiečių ir tarybinių inteligentijos, vadovaujama bolševikų partijos ir didžiojo tarybinės liaudies vado draugo J. V. Stalino, pasiaukojančio darbe.

(TASS—ELTA).

Tarybinė liaudies iškilmingai pažymėjo TSRS Karinio Jūrų Laivyno dieną

Liepos 24 d. šalis iškilmingai pažymėjo TSRS Karinio Jūrų Laivyno dieną.

Liepos 23 d. Maskvoje, Gorkio vardo Centrinio kultūros ir poilsio parke žaliame teatre, dalyvaujant sostinės partinių, visuomeninių organizacijų atstovams ir tarybinės Armijos kariams, įvyko Maskvos darbe žmonių deputatų Tarybos posėdis, skirtas TSRS Karinio Jūrų Laivyno dienai. Tame posėdyje didelį pranešimą apie Karinio Jūrų Laivyno dieną padarė Karinių Jūrų J. V. Stalino vardinį sukuriant tarybinį laivyną. duotojas ir Vyriausiojo jūrų

štabo viršininkas admiralas lino, Vladivostoke ir kituose m. estuose įvyko karinių laivų paradas. Tą pačią dieną, sutinkamai su TSRS Glaukietųjų Pagėjų ministro Tarybų Sąjungos maršalo drg. A. Vasiljevičiaus įsakymu, salietavo Leningrade, Kronštate, Taline, Baltijske, Sevastopolyje, Odeseje, Murmanske, Vaengoje, Arahangelske, Vladivostoke, Port — Arture, Tarybiniam Uoste, Patropavlovsk, Kamčatkoje, Baku, Chebarovske, Izmaile, Piaske.

Vakare visuose šalies miestuose ir kaimuose įvyko miestinių liaudies pasilinksminimai.

(TASS—ELTA).

Karinio Jūrų Laivyno Dienos minėjimas Tarybų Lietuvos miestuose ir kaimuose

Vakar Tarybų Lietuvos darbininkų klubuose bei raudonuosiuose kampanijose Kauno, Šiaurės, Klaipėdos, Panevėžio ir kitų miestų pramonės įmonėse bei įstaigose įvyko paskaitos ir paskaitėjimai, skirti tarybinį jūrų laivyną šlovintiems kovos žygiams Didžiojo Tėvyneš kare jūrininkų tradicijoms.

Karinio Jūrų Laivyno Dienos garbai K'apėdoje įvyko sporte varžybose. Trakų ezernuose buvo įvykdytos respublikos vandens sporte pirmenybių varžybos.

Miestuose ir kaimuose įvyko masinės liaudies vaikštynės.

(ELTA).

LKP(b) Rokiškio apskr. k-to IV plenumas

Šiame dienomis įvyko Lietuvos KP(b) Rokiškio apskrities komiteto IV-asis plenumas.

Plenumas išklauė ir apvarstė Lietuvos KP(b) Rokiškio apskrities komiteto sekretoriats drg. Naujajio išsamų pranešimą: „Dėl organizacinio ir ūkinio kolektyvinių ūkių stiprinimo ir dėl ūkinio kolektyvinių ūkių statybai apskrityje toliau vystyti“.

Pranešėjas pažymėjo, kad apskrities partinė organizacija, ryštingai vykdydama Lietuvos KP(b) VI-jo suvažiavimo istorinius nutarimus, pastėkė rimtų laimėjimų apskrities žemės ūkio socialistiniame pertvarkyme. Šiuo metu apskrityje jau suorganizuota 160 žemės ūkio artelių. Juodupės, Obelių ir Rokiškio valsčiuose iš esmės jau baigta istisinė kolektyvizacija. Šiuose valsčiuose kolektyviniuose ūkiuose susivienyta nuo 85 iki 95 procentų bendroje valstiečių ūkių skaičiaus. Jaunieji apskrities kolūčiai organizuoti atliko pavasario sėją, žymiai išplėtė visų kultūrų pasėlių plotus, įsisavino žymų kiekį valstybinio tonde žemiy. Daugumoje kolūkių sukurtos stiprios, aukštie prekiškumo gyvulininkystės formos. Pastarieju metu kolūčiai streptai ruošiasi derliaus valymo darbams ir pavyzdinai rengiasi žymiai prieš laiką įvykdyti grūdų pristatyme valstybei prievoleis.

Lygiagrečiai su pastektais laimėjimais kolektyvinių ūkių statyboje, — sako pranešėjas, — apskrities partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organų darbai yra ir trūkumų. Južintų, Kamajų ir Pandėlio valsčių partines organizacijas, valstijų vykdomeji komitetai nepakankamai kovoja dėl kolektyvinių ūkių statybos spartaus išplėtimo, dėl kolūkių stiprinimo organizaciniu — ūkiniu atžvilgiais. Apskrityje neleistinai uždeisiamas vietos parinkimas kolūkių gyvenvietėms ir nepa-

tenkinamai organizuojama pati statyba. Apskritis MTS-ys (ypač Rokiškio MTS) dirba nepatenkinamai, silpnai taikia kolūkiams kūrybingą paramą stiprinant juos organizaciniu — ūkiniu atžvilgiais.

Pranešėjas nubrėžia tuos konkrečius uždavinius, kuriuos privalo įvykdyti apskrities partinė organizacija kovojant dėl plines kolektyvinių ūkių netvarkos pargales apskrityje. Pranešėjas pažymi, kad būtina dar labiau sustiprinti partinį — politinį ir partinį — organizacinį darbą kaime, būtina taipogi plėsti pirminiu partinių organizacijų, kandidatinų ir partinių — komjaunimo grupių tinklų kolektyviniuose ūkiuose ir apylinkėse. Taipogi būtina sustiprinti masinį — politinį darbą kolūkių ir valstiečių jaunimo tarpe, o taip pat moterų — valstiečių tarpe. Valstijų partinių organizacijų neatidėliotina pareiga — artimiausiu laiku sukurti kiekviename kolektyviniame ūkyje stiprų ir kovingą kolektyvinių ūkių valstiečių aktyvą, politiška jį sukurti, sistemingai su juo dirbti ir, tvirtai juo besiremiant, mobilizuoti kolūkiečius ir kolūkietes žemės ūkio artelėms stiprinti ir toliau vystyti. Pranešėjas plačiai apstetoja ties kultūros — švietimo įstaigų kaime uždavinius propaguojant kolektyvinių ūkių santvarką, pravedant kolektyvinių ūkių valstiečių tarpe veiksmingą kultūrinį — šviečiamąjį darbą.

Diskusijose dėl drg. Naujajio padaryto pranešimo dalyvavo 15 žmonių. Partijos Pamėnimo valsčiaus komiteto sekretorius drg. Golubovas pabrėžė, kad Dimitrovo vardu kelūkyje steigdama kandidatinė grupė, o J. Žemaitės vardu kelūkyje — partinė — komjaunimo grupė. Valsčiuje jau organizuota 15 kolūkių, palyginus per trumpą laiką jau pasiekusių gražių ga-

mybiųjų laimėjimų laukiankytėje ir gyvulininkystėje. Taipogi sudarytos penkies inteliatyvėms grupės, kurios artimiausiu laiku vėrs žemės ūkio artelėms.

Rokiškio valsčiaus vykdomejo k-to pirmininke pavaduotojas drg. Grūnevovas, Obelių valsčiaus vykd. k-to ž. ūkio skyriaus vedėjas drg. Mikalkėnas ir partijos Aleksandravėlis valsčiaus k-to sekretorius drg. Malneils griežtai ir pelaytai kritikavo apskr. Žemės ūkio skyriaus vadovybę, ž. ūkio specialistus už biurokratinį, kaneciliarinį vadovavimą kolūkiams, už kūrybingas, našies paramos žemės ūkio artelėms nesuteikimą.

Valstybinio banko Rokiškio skyriaus valdytojas drg. Golovnikovas savo pasisakyme, besiremdamas įtikinanciais faktais, nurodė, kad Apkoopsąjungos vadovai (drg. drg. Pipikas ir Kondratėnas) nesugeba užtikrinti prekybos išvystyme kaime, ypač kolūkiuose. Dėl drg. Pipiko kaltės ir savanaudiškumo mėnesininkas prekybai kaime išvystyti iš esmės sužlugdytas. Drg. Golovnikovas taipogi nurodė, kad eilė apskr. žemės ūkio specialistų per daug išnaudoja komandiruotplatių, tačiau visiškai nebūna kolūkiuose.

Aplė fabrike „Nemunas“ dirbančiųjų kolektyvo sefaviu Juodupės valsčiaus kai kuriems kolūkiams kaibejo dig. Kapitkovas.

Diskusijose taipogi dalyvavo drg. drg. Iretjakas, Kestanauskas, Agėjevas, Daaliovas ir kiti.

Plenume darbe dalyvavo Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininke pavaduotojas drg. Sokolovas.

Plenumas svarstėtu klausimu prieme atitinkamą nutarimą. J. Kapčiūnas

Liepos mėn. 27 d. suina penktosios metinės nuo Šiaulių išvadavimo iš vokiečių grobikų. Šią datą ruošiai plačiai paminėti miesto išvadotojai, grįžusieji prie talkaus kuriamojo darbo. Visi jie eina stachanovines sargybas.

Nuotraukoj: „Elite“ odos ir avalynės kombinas stachanovinkai iš kairės į dešinę: Šiaulių miesto išvadotojai F. K. Spicas, J. O. Lukoševičius, S. Majauskas, L. M. Pulnajevas ir F. M. Bodras.

(ELTA).

Šiaulių dramos teatras Rokiškyje

Šiame dienomis Šiaulių dramos teatras gastrolavo Rokiškio apskrityje. Kultūros namų salėje jis pastatė žymiausiu pranešūju klasikalizmo ir naujųjų laikų komedijų rašytojo Jean Baptiste — Poqualin — Moljere 5 veiksmų komediją „Sykštuolis“.

Dramos kolektyvas sveikino Rokiškio ūkius su 9-siomis Tarybų Lietuvos metinėmis ir su

šimtąja „Sykštuolio“ premjerose sukurtimi. Veiklą režisavo mokytojas LTSR liaudies artistas Jurys, dekoracijas piešė dailininkas Bagdenavičius.

Šiaulių dramos teatro kolektyvas su „Sykštuolio“ pastatymu paliko didelį įspūdį Rokiškio visuomenės tarpe.

A. Kutauskas

Kaimo kultūros centras

Lietuvos KP(b) VI suvažiavimas didelius uždavinius išklauė prieš kultūros — švietimo įstaigas. Tą gerai įsisąmonio Kamajų valsč. Rudžių apyl. Žeminių km. klube — skaityklos vedėja drg. Rinkevičiūtė Stasė.

Klube — skaitykloje dažnai ji rengia apylinkės valstiečių susirinkimus, kurių metu daroma spaudos apžvalga ir skaitomi straipsniai, liečią kolektyvinių ūkių statyba. Nemažiau kaip du kartus per mėnesį kviečiami iš valsčiaus lektoriai.

Drg. Rinkevičiūtės iniciatyva įsteigtas sporto ratalis, kuriam ji pati ir vadovauja. Ba to, aktyviai prie to darbo pritraukia atvykusius atostogauti mokesliavus ir studentus.

Prie klube — skaityklos veikia agrotechnikos ir kiti ratalai. Čia nagrinėjami žemės ūkio artelės įstatai, pravedami kolektyvizacijos, derliaus nuėmimo bei žemės ūkio produktų paruošų įvykdymo 1949 m. klausimais pasikalbėjimai.

Šiuo metu svarbiausiu uždaviniu drg. Rinkevičiūtė laikė gerai prarasti derliaus nuėmimo kampaniją ir žemės ūkio produktų paruošų įvykdymą. Dabar klube — skaitykloje įrengiama garbės lenta, kur bus atžymėti kolūkių pirmūnai.

Politinėms, agrotechnikos ir bendro išsilavinimo žinioms pagilinti projektuojama prie klube — skaityklos atidaryti liaudies universitetą apylinkės valstiečiams.

Savo aktyviu darbu drg. klube — skaityklos sudaryta Rinkevičiūtė prisidėjo ir prisidės da prie partijos ir vyriausybės kurio parama klube — skaityklos vedėja sustato darbo įgyvendinimo.

VYT. KAZLAUSKAS, LKP(b) Kamajų valsč. k-to „propagandininkas“

Įrengta garbės lenta

Prie Rokiškio apylinkės vykdomejo komitete būstinės yra įrengta garbės lenta, kurioje žymimi atžyminti geriausiai apylinkės kolūkiečiai — pienu ir kitų valstybinių privalomųjų pristatymų vykdymo pirmūnai. Šiuo metu garbės lentoje iš-

K. Arvydas

KOLŪKIŲ SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Teisinga kryptimi

Lietuvos KP(b) Centro Komiteto III-jo plenumo nutarimai apskrities kolūkių tarpe rauda karsią pritarimą.

Juodupės valsčiaus „Spartuolis“ kolūkiečiai žino, jog sieninė spauda vaidina svarbų vaidmenį kolektyviniame ūkio gyvenime, keičia gamybos išpūcime.

„Spartuolis“ kolūkiečiai sienlaikraštis „Tarybinis kelias“ iš pirmųjų dienų užsiorėžė kovingą paskirtį. Kėdkelegija, mercaama, kau jų sienlaikraštis būtų kolektyviniame gyvenime atspindys, rėšė:

„Sieninis išleidžiamas mūsų kolūkiečiai sienlaikraštis pirmasis numeris, sieninės spaudos pasirodymas m eiline asta mums, kolektyviniame ūkio nariams. Sienlaikraštys turi atspindėti visas mūsų kolūkiečių gyvenimas, laimėjimus, pagerinto darbo metodus, sėkmingai pirmūnai, plaukai atsieliehati ir kt. Sėlis to, būtina laikraščio uždovtis išskirti pasitaikusius mūsų gyvenime ir darbuose nesklaidamus ir nurodyti teisingą kelią joms pašalinimui.“

Artimas sienlaikraščiuvi yra ir LKP(b) CK III-jo plenumo nutarimas dėl trimetio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei gyvulininkystei išvystyti. Kadangi žemės ūkio artelėje nebegali vystosi gyvulininkystė, kolūkiečiai rūpinasi, kad kolektyviniame ūkyje būtų sukurta stipri pašė-

ry bazė, kuri užtikrintų spartų trimetio plano vykdymą. Sienlaikraščio straipsnelyje „Aptariąnikime pasarų bazemis“ rašoma:

„Liepos mėnuo — lemiamas laikotarpis stambios pasarinės bazės sukurimui. Keičia įsisąmoninti, kad sėkmingas sutvarkymas pasarinėju kultūroje — geriausias laidas gyvulininkystei tarpai. Mums pasarinės bazės sukurimui sąlygos yra geros, nes mūsų kolūkiečiai ruošs randami nemazi gerų pievų ir dobių plotai (vėrs 40 ha), ko išdovėjo pasaro mūsų gyvulininkystės poreikiams pilnai užteks.“

Svarbiausias mums šiuo metu uždavinys yra sėkmingai susitvarkyti su pasarų nuėmimu. Keičia tikėtis, kad mes, parodę savo sėkmingą darbą kolūkiams, pasarasio sejos metu, sėkmingai susidorosime ir su šiuo reikalu. Todėl kiekvienas pūnai įsisąmoninkime, kad savo darbu mes prisidėsim prie greitesnio mūsų ūkio suklestėjimo.“

„Spartuolis“ kolūkiečiai sėka tarybinę spaudą ir žine socialistiniame žemės ūkyje atsiekus laimėjimus. Jiems gerai žinomi Socialistinio Darbo Didvyrių drg. drg. Natalijos Korolevskos, meilžės Annos Salanovos, aukštaderlininke Jodinsko Jono pavardės ir jų darbe metodai. Žemės ūkio artelės nariai stengiasi irgi pasiekti žymių laimėjimų žemės ūkio srityje. Sienlaikraščio straipsnelyje „Lygiuokimės į priešakinis kolūkiečius“ rašoma:

Kolūkiečių gyvulininkystės apžiūra

Svečiai renkasi

Viena iš saulėtų lapės mėnesio poilsio dienų. Tačiau kolūkiečiai „Lenino keliu“ valstiečiai nepoilsiauja. Jie ruošiasi sutikti svečius — kaimyninių kolūkių valstiečius, kurie čia šiladien susirinko pasifiligratė, kaip tvarkos jaunasis kolūkis prie Setekės upės; jie čia apžiūrės gyvulių fermą ir pasidalins savo darbe patyrimu. Valstiečius agratechnikas drg. Zinka, valstiečius vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Stukas ir valstiečius žemės ūkio skyriaus vedėjas drg. Stankūnas su kolūkiečių vadovais ir kolūkiečių gyvulininkais dar kartą apžiūrėję tvartus, ganyklas ir bendrai pasitarė, kaip geriau praveisti kolūkiečių gyvulininkystės apžiūrą, kad svečiai galėtų kuo smulkiausiai susipažinti su pavyzdinai tvarkomu gyvulininkystės ūkiu. Apie pietus pradėjo rinktis kaimynai. Pirmieji atvyko „Setekšnos“ kolūkiečiai — pirmininkas Palkevičius ir keletas kolūkiečių — gyvulininkų. Netrukus pasirodė kolūkiečių „Auksinės varpos“, „Panemunėlio“, „Aizalynės“, „Naujuoju keliu“ ir eilės kitų kolūkių vežimai su svečiais — kaimynais ir kolūkiečiais. Prieš „Lenino keliu“ kolūkiečių būstinę, žaliąją veją susirinko virš 200 kolūkiečių.

Šeiminkai sutinka
Atvykusius svečius šiltai sutinka kolūkiečiai „Lenino keliu“ valstiečiai. Susitinka teni pažįstami. Pasipilta klausimai ir atsakymai. Pagrindinis pokalbų tema — gyvulių ir pašarų bazė, „Jaunosios Gvardijos“ svečiams — komjaunuoliams Mlekevičiams ir kitiems šeiminkai komjaunuoliai pasipažėjo apie savo veiklą kovoje už gyvulininkystės išvystymą planų įvykdymą, parede savo sieninį laikraštį. Meizėjos — Masionienė, Vaisišienė ir Cepalienė, susitikusios su viešniekiu meizėjomis drg. Paulukienė (kolūkiečių „Naujuoju keliu“) ir kitoms, učiuojau pradeda nebaigiamą kalbą apie priemones galvų produktumui kelti. Pasivaikščiavimo metu šeiminkai perodavo žemųjų kumpus ir pasilapagal sypso:

— Zinote kas čia „pašaldota“?
Svečiai stebisi ir neatspėja.
— Tai čia mes užaugome 2 tonas silos, — su mežymu pasididžiavimu atskleidžia jos. — Žiemės metu turėsime sultingo pašaro. Tai ypac svarbus pašaras karvių pieningumui kelti.
Pačių jauniausiųjų kolūkių, kaip „Auksinės varpos“ ir kt., atstovai atvirai prisipažįta, kad jie apie silosą dar nieko nežiną girdėję.
Vyrai atklina kiti, susėdę po didžiuliais kievais, užsitraukdami tabako dūmų, giria savo žirgus.
Jaunimas išneša gražiai papuoštą stalą, kėdes, suolus. Čia pat žaliąją veją sodina atvykusius.

Kolūkiečių pirmininko žodis
— LENINO KELIU pavadiname savo kolūkių, — krepšiai į susirinkusius pirmininkas Meizėkis, — ir šituo keliu mes einame drauge Stalino vadovaujami. Dar tik pirmą savo pavasarij atgyvenome bendrai ūkįdami, bet kiek jau mes pa-

siekėme! Tai ne tuščias pasigyrimas bus, jei pasakysiu, kad mes ne vien tikrai plinai įvykdėme šiu metų gyvulininkystės išvystymo planą, bet jį žymiai ir viršysime. Plinai įvykdėme pieno primalomuosius pristatymus, auginame puikų gyvulių prieauglį. Nesumeluosiu pasakydamas, kad mūsų pajamos, gautos iš gyvulių fermos, yra jau nebevoli nuo 10.000 rublių sumos. Bet kam visa tai pasakoti — mes, „Lenino keliu“ kolūkiečiai valstiečiai, kviečiame brangiusius svečius apžvelgti savo ūkius mūsų laimėjimus ir juos įvertinti taip, kaip jums patiems atrodys. Kviečiame!

Stambiųjų raguočių fermoje

Didžiulė kolūkių valstiečių mažia žingsniuoja pro sodą, bityną į arklių ir galvijų tvartus, apžiūri visus gyvulių farmas.

Arklių ir raguočių tvartai įrengti buvusio Setekšnos dvare tvartuose. Į akis krinta pavyzdinga švara. Arkliedėms kiekvienam arkliui padaryti gardai. Čia yra lentutes, kuriose surašyta arklio vardas, spalva, metal ir visos kitos žinios. Raguočių tvartuose atskirų garų jau nėra. Čia tik išrikiuotos atidžutes ežų eiles.

— Dabar tvartuose gyvulių nelikome, — aiškina Stankūnas Kazys, laikinai pavaduojantis gyvulininkystės fermos vedėjas drg. Adomonis, kuris neseniai išvyko į gyvulininkų kursus, — tikrai esant blogam orui parzename. Čia taipgi laikome karves prieš pat apiveršimą ir naujai apiveršiamas. Visos kitos randasi lauke. Čia yra joms daug sveikiau.

Didžiulė 33 karvių kaimenė saugo kerdžius drg. Pekysė. Jis, išskaitant sveikindamas, nuraikia nuo galvos kepurę.
Karvės čia mišrios — žalos (pagerintais filijų veisles) ir zalmarges (viešniekių veisles), bet visos gerame stovyje. Neveikliai, suvysusių nėra ne vienos. Meizėjos susibūna apie stambią žalią karvę.

— Tai mano rekordininkė, — didžiulė meizėja Masionienė, — iš pradžių ji neduodavo nė 10 litrų per dieną, — aiškina ji, — o dabar iš jos primelžiū 30 litrų. Dar negana to — tikuoosi, kad primelžiū ir daugiau. O ar žinot, kaip te pasiekiau?

— Kaip? — nekantrauja svečiai.
— Ir meizėja pradeda aiškinti, kaip ji prižiūri jai patikėtas karves, kaip jas valo, meizėja ir t. t.

— Meizėmas, — kalba ji, — rėdęs, paprastas darbas, ir aš taip pirmiau galvojau, bet iš tikrųjų taip nėra. Reikia punktualiai, kasdien tue pačiu laiku melži. Ypatingos svarbos turi karvių priežiūra bei meizėmas veršiamosiu metu ir po apiveršavimo. Čia menkiausias meizėjos apsilaidimas gali visaiskai pagadinti pieningą karvę. Dažnai pavaita, kad veršelis karves neiškina. Ir jeigu meizėja nepatikrins, neišmels — karvė gali nei susirgti. Per peros dieną veršeli nuo motinos reikia atskirti ir jį girdyti, nes dažnai pavaita, kad pieningas karvės veršelis peršalina. Mažiau pieningų karvių produktą galima pakelti rūpestingą priežiūrą. Tuoj po ap-

Apškrities kolūkiečiai vis labiau įsitempina kurybinas socialistines lenkynas dėti kolektyvinių ūkių produktyvios gyvulininkystės išvystymu, aukšto prekišamo gyvulininkystės fermų sukūrimu.
Šiomis dienomis „Tarybinio Kolūkiečių“ redakcija, siekdama kolūkiečių tarpe apibendrinti geriausių kolūkių gyvulininkų — pirmųjų darbo patyrimų, pažangios darbo metodų, Panemunėlio valstiečių „Lenino keliu“ kolūkiečių organizavo šio kolūkiečių gyvulininkystės apžiūrą, kurioje dalyvavo virš 200 valstiečių kolūkiečių. Gyvulininkystės apžiūra padėjo aplinkinių kolūkių ūkių valstiečiams susipažinti su pagrindiniais veterinarinės ir zootechnikos reikalavimais kovojant dėl aukšto gyvulių produktyvumo.

veršiamome reikia palaipenanti didinti pašarų davinį, vengiant staigių pašaro keitimų. Didesnius koncentruotų pašarų kiekius galima dėti tik po 1,5 savaitės nuo apiveršavimo dienos. Didę reikšmę turi ir tešmens masažavimas bei naujoviškas melžimas — spaudymu būdu. Ypatinai reikšmę sugeri spenitus nuo sutrūkinėjimo bei nesvarumų.

Ufverda gyvos kalbos: vieni aptaria melžimo būdus, kiti pasakoja apie savo darbe patyrimą gyvulininkystėje.

Už aukštą vilnų kokybę

Didžiulė avių kaimenė ganosi kartu su raguočiais. Su visais jaunikišais jų priskaitoma iki 60 vienelių. Keržius Pekysė yra savo amato žinovas. Jis, įteigdamas gyvulių į naujus ganyklos plotus, pirmoje eilėje leidžia raguočius, ir tik kai šie nuėda didžiulę žolę, tada jau leidžia avis, nes šie gyvulininkai turi tą ypatybę, kad gali nuesti ir išsautoti menkiausia žolę.

Čia avys daugumoje vietinėse veisles. Šiurkščiavinių veisles aviai visi išskautuoti. Vietai palikti tik švelniauvaliai ir pusiaušūrkiščiaviniai aviai. Ateityje numatoma viešes veisles avis kryžiuoti su juoda galvijų veisle. Tokiu būdu avininkystės ferma ateityje uos geresnės kokybės vilnas.

Svečiai iš avininkystės fermos išsineša daug pamokinančių, avininkystės patyrimų ugdančių žinių.

Kiaulinių fermoje

Didelis, svarios, plačiomis dugumais įrengtų veisles kiaušies veltėjų smelyje prieš vaikę. Patebejusios daugybę žmonių, lenda atčiau prie tvoros.

— Gražumėlis, kaip nutekintais — džiaugiasi „Panemunėlio“ kolūkiečių gyvulių fermos vedėjas drg. Kubinus Jozas.
— O kaip pas jus, ar daug turit? — susidomi šeiminkas, kaimiaininke Zaveckienė.
— Dar neturime nė vienos, bet greit turėsime, — tarytum teisingdamasis, kalba fermos vedėjas.
— O kaip įsigysit? Pirkite?

— Taip ir mes, mes, mat, sutarėme išgudyti kiaulinių fermą kontraktuojus keliu. Mūsų kolūkiečiai, pagal bendrą nutarimą, iki rudenio išaugins dešimtis kiaulių. Kūdenį jau turėsime kiaulinių fermos pagrindu. Tokiu pat būdu mes organizuojame ir keivintąją fermą — paukščių fermą.

— O, čia, vyrai, tai gerai sugalvota, — tarytum pats sau kalba kolūkiečiai „Auksinės varpos“ pirmininkas drg. Bružas.
— Apie tai reikės ir mums pagalvoti.

Čia vėl kažkas meteoriškos balsas šaukia:

— Zaveckien, kuo gi tu jas ir pasi, kad taip gražios?

— Pyragais, — kažkas susijuokia

Nuskamba bendras juokas. Laiminga kiaušintakė irgi juokiasi. Aprimus triukšmū, ji aiškina:

— Marot, kad daug miltų duotų? Nel Marot, va, 8 motinai... 14 jų stambiausioji „Dilgė“ sveria 320 kg. Štai, pažiūrėkit į duoklę...

Ir, sėradusi lentelėje „Dilgė“ dieninę šėrimo duoklę, tęsia:

— Ji daugiausia gauna žalių pašarų — 9 kilogramus. Liso pieno jai duodu 8 kg, o koncentruotų — miltų, silosų ir kt. — tik 3 kilogramus.

— O čia — bekonų duoklė, — rodo kiaušintakė į antrąją lentelę. — Jie koncentruotų pašarų į dieną gauna perpus mažiau, o žalių pašarų — 7 kg. Visi 14 bekonų gražiai auga. 6 mėnesių bekonas jau sveria 100 kg.

Didelę daugumą svečių patraukia atskiramam garde užtvėrtas milžiniškas kullis. Tuo tarpu kiaušintakė apredo savo kiaušidės virtuvėlę su visomis pašarų paruošimo priemonėmis — šarintuvu, skalvone ir kt.

Pašarų bazė

„Lenino keliu“ kolūkyje pašarų užtaikoma. Kaip žinoma, yra užaugta 2 tonos silos. Žaliamųjų kultūrų, kurios buvo pašarų pūdyje, derlius atrodo geriausias. Šieno derlius irgi gausus. Jau dideli šieno kiekiai želvi į kolūkiečių valstius.

Paclo jauniausioje valstiečių kolūkie „Auksinės varpos“ pirmininkas drg. Bružas pasakoja apie planus pašarų bazei padidinti ir gyvulių fermai organizuoti. Drg. Bružo žodžiais, „Auksinės varpos“ kolūkiečiai šiuo metu jau turi 2100 dvigubų centnerių pašarų (planas — 2280 dvig. centn.). Pašarų planas čia bus žymiai viršytas. Pagal turimų pašarų kiekį bus įsigyta ir atitinkamas skaičius gyvulių, kurių daugumą duos patys kolūkiečiai pagal sudarytus sutartis.

Iš eilės kolūkių atstovų pasitaikymų aiškėja, kad visuoje valstiečių kolūkiuose kovoje už stiprų pašarinių bazių sudarymą.

Kolūkiečių pasididžiavimas

— Seiminkai yra per daug kuklūs, — kalba valstiečių agratechnikas drg. Zinka, — jie nepasigiria savo šauniaisiais darbe spurtuojais. Todėl geriamuosius svečius pasistengiau aš pats supažindinti.

Gyvulininkystės fermoje pirmąją arklininkas drg. Cepininkas Kostas, išdirbęs 279 darbdienas. Po jo eina meizėja Masionienė Veronika, turinti 181 darbdieną, kaimiaininke Zaveckienė Genė — 167 darbdienų ir fermos vedėjas drg. Adomonis Jozas su 164 darbdienais. Tai yra žmonės, pasiryžę kolūkie gerbūvie kiliuui auduoti visas savo jėgas, tai žmonės, verti didžiausios garbės.
Kiek aš pažįstu valstiečių kolūkius, galiu su džiaugsmu žinę.

pareikšti, kad kova už gyvulininkystės išvystymą ir jos produktyvumo kėlimą vyksta visame mūsų valstijoje.

Štai, mes girdėjome iš kolūkiečių „Naujuoju keliu“ atstovės meizėjos drg. Paulukienės lūpų žodžius, kuriais ji usakė apie tenykštę gyvulininkų kovą už stambius gyvulių fermos sukūrimą. Šis kolūkie turi savo fermoje tik 6 karves. Dėka drg. Paulukienės pavyzdingo darbo, šių karvių pieningumas smarkiai pakilo, ir kolūkiečiai jau įvykdė metinį valstybinių pieno primalomųjų pristatymų planą.

Aš tikiu, kad šios dienos valstiečių gyvulininkų darbo patyrimo pasididžiavimas tarpusavyje duos didelės naudos tolimajam gyvulininkystės kiliuimui valstiečių kolūkiuose.

Kolūkiečių bičiulystė užmiegta

„Lenino keliu“ kolūkiečių gyvulių fermos, jų pavyzdingas sutvarkymas svečių tarpe patiko gerą įspūdį. Prieš išvykdam, kolūkiečiai dar ligai tarpusavyje kalbėjosi, pasikeitė nuomėmis. Nestigo pagyrimų. Net „Panemunėlio“ kolūkiečiai arklininkas Gritas, kuris yra didelis savo arklių gerbėjas, vis dėlto pripažino čia geresnį arklių stovį.

— Kas taisybė, tai taisybė, broli, — šneka jis Cepininkui, — iš jūsų arklių fermos išsinešu daugybę pamokinančių žinių, kurias, nieko nelaukdamas, pritaikysiu savo kolūkie arklininkystėje.

Moterų būrelyje vyksta pašnekesys apie kiaušius.
— Tokios gražios, gėrisi kažkokia kolūkiečiai, — Susau net patikėti, kad tiek mažai joms sutuobiama miltų.

— Matai, sakydavo aš čia, — įsterpia kita, — kad kiaušienė liudoti uerokia meišio, bet netaisybė — oi, reikia nusimanyti!... Taigi, mokyti žmones — agronomai ir kiti padeda dabar kolūkiečiams... Kiaulies — ir tas išmokina geriau nupenėti!...

O ten su Masioniene šnekesi meizėjos:

— Sakai, Masionien, kad kontrolistai taip patarė? — klausinėja meizėja Paulukienė.

— Ne tik patarė, oet ir pati parodė. Mat, meizėmas spaudymo būdu raminauciai veikia karvę, geriau ji stendžiė piens, o tešmens masažas padeda išsivystyti pieno liaukoms.

— Oet kaip... — kažkuri nusistebi.

Svečiai pradeda skirstytis tik veiai vakare. Vieni kitus kviečia į svečius — pirmoje eilėje šeiminkus, „Lenino keliu“ kolūkiečius, Stipriais rankų paspandimais padėkoja už maionų priėmimą ir neįskęstėjimą darbo patyrimo žinių. Tokiu būdu tarp kolūkių, plačiai išsimečiusių po visą Panemunėlio valstiją, užmiegta tarpusavyje bičiulystė. Buvę nepažįstami, tampa ne tik pažįstami, bet ir artumais bičiuliais. Visus juos jungia bendras tikslas — kova už naują, socialistinio kaimo gerbūvie pakilimą.
Svečių jaunimas dar pasilieka ir su dainomis, muzika eina į kolūkie pirmies komjaunimo organizacijos surengtą gegu-

JUNGTINĖSE VALSTYBĖSE NAŽINAMI PASĖLIŲ PLOTAI

JAV ūkio ministro pletė kviečių pasėlių plotus. Taip, Kolorado valstijoje pasėlių plotai sumažinami 85,5 proc. Pasėlių plotai mažinami, siekiant išlaikyti aukštas, karštesnias pakilusias, kviečių kainas. (TASS-ELTA).

Auga nedarbas Bizonijoje

Ligi liepos 15 d. Bizonijoje vakarų Vokietijos darbininkai nurodė, jog net suklausimais 1930-31 metų krizės sąlygomis nedarbas vasaros mėnesiais sumažėdavo, tuo tarpu dabar jis dar auga. (TASS-ELTA).

Ekonominė krizė Belgijoje

Ekonominė krizė Belgijoje bedarbių procentas, palyginti su Olandija, Prancūzija, Anglija ir JAV. Tiktamiausiai darbininkų neturi darbe jau 2-3 ir keturius metus. (TASS-ELTA).

Padėtis Gvatemaloje

NIJORKAS, VII. 22 d. (TASS). Asocijėtas Pres agentūros korespondente Gvatemaloje pranešė, kad, prasidėjęs liepos 18 dieną po ginkluotųjų pajėgų štabo viršininko pukimuike Aranzos nužudyme, buvo greit numalšintas. Keriuomenė, likusi ištikima prezidentui Arealui, matyti, pasiekė Guardia de Onor fortą, kuris laikomas svarbiausiu antivyriausybinio sąjūdžio centru. Karinomenė, remianti vyriausybę, atvyko iš kitų šalies dalių į sostinę šarvuotomis mašinomis išvaunuoti apsiėstų prezidento rūmų.

NIJORKAS, VII. 22 d. (TASS). Junaited Pres agentūros korespondentas Gvatemaloje pranešė, kad, vyriausybės pranešimu, antivyriausybiniis maistais likviduotas ir visoje šalyje atstatyta normali padėtis. Korespondentas teigia, kad, turimais duomenimis, kanifiko metu užmušta 300 žmonių ir dar daugiau sužeista. Pranešama, kad maistiniai pasidavė užsienio diplomatiniam korpiui tarpininkavus. Apie maisto vadovų - pukiminių Barero ir Barieso, - o taip pat apie elviliniais asmenis Montanegro likimą nieko nepranešama.

Visuose spaude pranešimuose iš Gvatemalos pabrėžiama, kad liaudies milicijos iš politinių partijų narių ir profesionalių sąjungų dalyvavimas žymiai padėjo likviduoti maistą.

(ELTA).

APSVARSTĖ DERLIAUS NUĖMIMO KLAUSIMĄ

Rokiškio tarybinio ūkio Gačionių skyriaus darbininkų ir taranutejų įvykusiame bendrame susirinkime buvo apsvartytas derliaus nuėmimo klausimas. Į susirinkusiuosius kreipėsi skyriaus akvedvys drg. Kriovė Jonas:

— Gačionių skyrius įžengė į sprendžiamąjį sudėtingiausią ir atsakingiausią žemės ūkio darbų laikotarpį, t. y. derliaus nuėmimą. Mūsų respublikoje—Kaščiaderių, Švenčionių ir kitose apskrityse, o taip pat ir Rokiškio apskrityje jau prasidėjo rugiapiūtės darbai. Anksčiau minėtos kitos apskritys jau pradėjo vykdyti ir grūdų privalomuosius pristatymus valstybei. Artimiausiu laiku rugiapiūtė prasidės ir mūsų skyriuje. Taigi,

svarbiausia yra gerai, be suostelių ir suglaustais terminais nuimti gausų šmetinį derlių, kuris pribrėdė mūsų laukuose. Derliaus nuėmimas — sezoninis darbas, todėl šiam reikalui būtina sukaupti visas jėgas, išvystyti socialistinį lenktynavimą tarp brigadų, grandžių ir pavienių lauko darbininkų.

Skyriaus dirbantieji vienągi priarė akvedžio drg. Kriovės žodžiams. Brigadininkai Mikuekas Petras, Vitonis Juozas, aukšte derliaus grandininkai Vitonis Petras ir Mikuekas Stasy su savo brigadų — grandžių nariais įsijungė į socialistinį lenktylavimą derliaus sudorojime.

J. Žilkus

TRUMPAI

Rugiapiūtę pradėjo Lukščių kaime (Južintų valsčiaus) darbe valstiečiai. Pirmieji ir rugių kirimą įsijungė drg. Trembelis Leonas. Rugiapiūtės darbai plečiasi ir kitose valsčiaus vietose.

J. Žilvinis

Sienu prievoles įvykdė Regelių valsčiaus „Kibirskitės“ kolėkai. Tuo nesitenkindami, kolėkiai virš plano į šieno priėmimo punktą pristatė 1400 kg šieno. Be to, patė kolėkai apėirėpine dideliu pašarų kiekiu.

V. Ganytė

Rugiapiūtę pradėjo Južintų valsčiaus Misiūnų ir Radišių kaimų darbe valstiečiai. Pirmieji į derliaus nuėmimą įsijungė drg. drg. Kyselis ir Vilyas. Rankiniais daigiais pirmąją darbo dieną jie nukirto po pusę ha rugių.

J. Lašas

Pieno paruošų metinį planą įvykdė Obelių valsčiaus „Pavasario ryto“ kolėkai. Darbar pienas statomas virš plano.

A. Ratkauskas

Šienlakraštis išleistas Obelių v. kolektyviniame ūkyje „Kairėliai“. Šienlakraštį redaguoja drg. N. Trastašėnkovaitė. Jame yra nemaža kritinė ir savikritinės medžiagos, pačiai atsispaudi kolėkai gyvenimas.

B. Antoninas

Priešgarsinės apsaugos draugovė susikūrė „Kairėlių“ kolėkyje; jai vadovauja drg. Prokopovas. Draugovė jau įsigijo reikalingą inžineriją. Be to, kiekvienas kolėkietis turi po kopėčias ir galėrinį kabį. Priešgarsinės apsaugos draugovėje įvestas budėjimas.

B. Agėjevas

PŪDYO DARBAI ROKIŠKIO MTS

Nors šiemet pūdyimo arimo darbų planas, skirtas Rokiškio MTS-čiai, yra nemažas, tačiau šiuo metu jis jau yra ne tik įvykdytas, bet ir viršytas. Pasikiromis darbe rūšimis planas taip pat išpildytas. Pūdymo arimo daugelis traktorininkų pasižymėjo kaip darbe pirmūnai. Geriausiai šiuos darbus atlieka traktorininkas Vainauskas Osvaldas, kuris, be to, skirtingai užduotį žymiai viršije — virš plano jis jau suarė 110 ha. Traktorininkas Maekus su traktoriumi „HTZ-Natt“ taip pat

atsiekė panašų rezultatų. Aplamai imant, septyni MTS traktorininkai išpildė ir viršije jiems skirtuosius pūdyimo arimo planus.

Šiuo metu pūdymo paruošimas tęsiasi toliau. Traktorininkai drg. drg. Vainauskas ir Maekus įsipareigoje skirtingais užduoties įvykdyti po 250 proc.

MTS kolektyvas metinių darbų planą pasižadėjo įvykdyti artimiausiu laiku.

STASELIS PETRAS, Rokiškio MTS direktoriaus pavaduotojas politiniams reikalams

Šėtų dovana

Rokiškio „Plūgo“ fabrikas šėfuoja LKP(b) VI-je suvežiamame vėrde kolektyvinį ūkį. Šiomis dienomis „Plūgo“ fabrikas kolektyvas save šėfuojama žemės ūkio artelei padėvavoje kertamąją mašiną del pirmosios kolektyvinės šėjos derliaus sėkmingesniai nuėmimo.

A. Juodinis

Kolėkiočių įsipareigojimai

Regelių valsčiaus „Artojo“ kolektyvino ūkio motorų taryba, artėjant derliaus nuėmimo pradžiai, šį svarbų reikalą apsvarstė save susirinkime ir įsipareigoje aktyviai dalyvauti rugių ir kitų grūdinių kultūrų derliaus nuėmime suglaustais terminais bei nuimant cukr. runkelių derlių.

V. Gėgžnaitė

FAKTAI BE KOMENTARŲ

Verglėkas darbas
Nepakeliamas darbas, badas, skurdas — toks yra kapitalistinių šalių kaime jaunimo likimas. Austrijos dvarininkai ir buožės negailestingai išnaudoja jaunuosius kumečius ir kumetes, verčia juos dirbti po 10 — 16 valandų į parą, mokedami už darbą vos vieną trečdalią to, ką gauna suaugustieji darbininkai.

Laisvoje Austrijos jaunimo sąjungos leidžiamas laikraštis neseniai patalpino dvejių samdinių — Irenos Seikvieje ir Stefi Seicher laisvą iš Zingendorfo kaime. Merginos pasekoja apie tai, kaip sunkiai gyvena jaunimas, Austrijos kapitalistinės santvarkės pasmerktas verglėkam darbai ir pusbadžiam egzistavimui.

Merginos rašo, kad jos, dirbdamos pas stambų žemvaldį Esterhazį, privalo dirbti po 18 valandų į parą. Už tai joms moka po 9 šilingus į dieną. Tų

jų prekybą kapitalistinėse šalyse.

Laikraštis praneša, kad auglių, prancūzų, amerikiečių bei kiti kolonizatoriai kasmet superka ir paverčia vergais šimtus tūkstančių čiabuvių vaikų. Pietų Amerikos biznieriui nustatė tam tikrą taką indų vaikams. Šiuometiniai vergų pirkimai moka nuo 10 iki 20 dekerių už indų vaiką.

Mažas vaikus parduoda vergovėms, atskiriant juos visam amžiui nuo tėvų, pasmerktian gyventi baisiose sąlygose.

Pietų Afrikos, Pietų Amerikos, Australijos, Indijos pianteiljose, kasyklose, fabrikuose dirba milijonai negrų, mėsajiečių ir kitų vadizamųjų spalvėtu tautų žmonių. Jie priversti dirbti įmonininkams teklemis sąlygomis, kad jų darbas negali būti pavadintas kitaip, negu vergovė.

„Mokslo laisvė“ amerikiečiams

Neseniai JAV iš Oregono štato universitete buvo atleis-

tas už „nelojalumą“ chemijos profesorius Relfi Spiter. Visa šio mokslininko „kaltė“ glūdi tame, kad jis parašė žurnalo „Kemike ena inčizinarint njus“ redakcijai laisvą, kuriame kvietė amerikiečių mokslininkus susipažinti su akademiko Lysenkos darbais ir, delimai, su pranešimu Visasąjunginės Žemės ūkio Mokslių Akademijos sesijoje.

Pranešdamas apie gedingą eilinio susidorojimo su pgregesyviais mokslininkais JAV faktą, laikraštis „Delli Uorker“ rašo: „Teroro siuntėjimac mūsų aukščiosiose įstaigose pilnai atitinka padėtį, vyravusią hitlerinės Vokietijos mekyklose“.

Amerikos teismuose Aimesfera, viešpatuojanti Amerikos muniipaliniuose teismuose tokia, kad netgi vyresnysis teisėjas Šefer pripažino, kad jė primena „tikras sąslavų duobes“.

Tejimai randasi nešvariosse, apieistosse patalpose prie

mieste kalėjimo, iš kur pro dury grotas į poėdžių salę sklinda baisūs rikimai. Teismo bylos čia svarstomos tikrai rekordiniu greičiu: dvi bylos per m/autę. Teisėjai, pasidėję kojas ant stalo, skaito paprastai laikraštius, žurnalus, laikus. Jie kreipiasi į kaltinamuosius presintiečių žargonu, reikalauja necenzūriškai keiktiesi. Kai kuriuose štatuose teisėjams duota teisė teismo mokesčius naudoti savo reikalams.

Vieni šie faktai privertė žurnalą „Koljers“ padaryti išvadą, kad jei teisėtumą paprastai valduoja kaip moterį užrištomis akimis, tai čia jai reikia dar užkimšti nosį, kad ji gautų išgyventi amerikiečių muniipalinių teismų atmosferę.

(„Literaturnaja Gazeta“)

Atsakingas redaktorius A. Fainblumas